

113 年全國語文競賽原住民族語朗讀 【撒奇萊雅語】 高中學生組 編號 4 號

culil taluma' a labi

u labi, tataytay haymaw sa kaku muculil, canuut ku balucu'. inay ku cabay sakasasuwal. aniwyu kaku, ibalucu'ay a kanatal dauc sa kasipulu', sienaw, labades. ngalal sa ku balucu' kya idaw tu ku mihinumay i takuwan sakaku.

katukuh isasa nu kilang, mihelup kaku tu baluhay a bali, ngay macunus ku kasaepi' nu ibalucu'ay aku, mitenu' i dihkuway a likat nu bulad, ngay mabuhat ku balucu'. biusaku adidingay a bali muyup i bihid aku, masapinang kasapi' aku, maydih kaku a itini satu.

matenes, duduc hanaku ku niculilan taluma'. nika tadaya' ku niculilan atuki, adihan tayni aca i nikitidaan aku, malecad tu mungangaway kaku tu dadan. matalatalaw aca kaku, lihanaw aca ku nidadeng, biusa ku cuedetay a bali mabilbil kaku nu sienaw, malecad tu milecekay i ukak. caykatenes, malecad tu makadihay kaku tu tadewaw, matawid kaku, mahica kya makadih kaku? mulyaw aca muyup ku bali, u dikuc aku, u bukes aku sasibud samayup, u tawitawid aku, nikasa malawpes kya adingu caytu kadih.

ekek sakaku mutideng itida, samengmeng satu miadih tu liwliw, katalawan ku heduhedungan nu kilang, u lidung nu kilang malecad tu sacacay sananay nu dietu, mudawys i takuwan, u talatalaw aku, matenes madihing nu ladem ku bulad, duudut kutapuku, sadikuday cay tu kadih kuniwatawat tulima. maydih kaku muwiwi, nika malecad tu cay pakatahekal tu ngiha', meduk sa tu kaku maduba', caytu pisikul tu tuud, sadakadakay talaayaw maduba', maduba' tu, ngaliwngiw tu, “ alan kaku wama. ”

hacicay hakya ku tenes maduba', caytu katatules ku hanhan aku, malecad tu masemelay inayay tu ku icelang nu kuku' aku, tadu' aca, kapah twaca ku demidad, malawpes tu ku ladem, u bunac atu bulad tahekal tuwamin papising, masatedep tu ku bali, ayda satu, alaw makatukuh twaca mutideng i panan nu luma' buhat cina tu sasadeb, makadih i takuwan, saapek sa musakamu, “ wawa aw! kalamkamen micumud, idaw ku nisa mulimuli aku, muhalhal tu nikataluma' isu a mukan! ” u pisakeni', sumanah satu kumata aku.

走路回家的夜晚

夜晚，我漫步著，心情煩躁。我沒有知心朋友。內心的世界那麼孤單，寒冷，痛苦。渴望有人撫慰我的心靈。

來到樹林，呼吸新鮮空氣，心情舒暢許多，沐浴在溫馨的月光裡，讓我心曠神怡。微風輕輕吹在臉上，讓我想一直待著。

走了很長的時間，又回到原處。迷了路，越想越害怕，越想越恐懼。颳過來的冷風寒風刺骨。我看見了人影，十分驚恐，一陣風吹來，把我的頭髮都吹亂，影子竟消失不見。

呆呆站立者，默默注視四周，樹林裡的影子像魔爪伸向了我。烏雲遮住了月光，天空慢慢變暗，暗到伸手不見五指，我發不出聲音，開始拔腿狂奔，一邊跑，一邊唸著「上帝救我」。

不知道跑了多久，上氣不接下氣，覺得雙腿酸痛無力。突然間，烏雲散去，星星月亮露出臉來，風也漸漸停了。我站在家門口！媽媽看見了我，溫柔的說：「孩子！快進來，我煮好了湯圓，正等著你回來吃！」一瞬間，我的眼眶紅了。